

[Justitsministeren.]

Jeg forstaar slet ikke den Argumentation. Hvis der ikke er nogen Grund til at udvide Politiet eller give det de Opgaver, der her er Tale om, saa antager jeg ikke, nogen Regering vil gøre det.

Den ærede Ordfører for Venstre vilde dernæst have at vide, med hvilken Hjemmel Deltagerne i den spanske Borgerkrig blev fritaget for Tiltale, naar de kom hjem. Det har jeg svaret paa i Folketinget, og jeg agter ikke at svare paa det her ved Behandlingen af en Sag, som ikke i mindste Maade vedrører dette. Hvis det ærede Medlem ikke kan nøjes med at læse sig til Svaret i Folketingstidenden, har han som Rigsdagsmand Lov til at stille Forespørgsel; det er jo meget yndet for Tiden at stille Forespørgsler til Ministre, og jeg maa saa henvise ham til den Vej; med Politiudvidelsen har det ikke noget at gøre.

Det ærede Medlem har som tidligere Justitsminister erhvervet sig saa megen Indsigt i Forholdene, at han nu vil hævde, at han netop som tidligere Justitsminister tør gaa imod dette Forslag, sagde det ærede Medlem to Gange. Venstre i Folketinget vilde hverken gaa imod eller for; de vilde undlade at stemme, idet de ikke havde denne voldsomme Indsigt, som det ærede Medlem har erhvervet sig i Fortiden — ikke i Løbet af de Aar, hvor han ikke har været Justitsminister, men hvor alle de Fænomener er fremkommet, som netop begrundet denne Udvidelse. Venstre vilde undlade at stemme, fordi de vilde lægge Ansvar over paa dem, der har Kendskab til Sagerne; den ærede Ordfører for Venstre herovre vil formodentlig stemme imod, fordi han vil lægge Ansvar over paa den, der tidligere har haft Kendskab til Sagerne. Men jeg tror ikke, den ærede forhenværende Justitsminister er i Stand til at paatage sig Ansvar for at gaa imod en Udvidelse som den, her er krævet.

Og saa gentager det ærede 13de tingvalgte Medlem stadig væk, at det er forkert af en Minister at sige, at Rigspolicehøfen har Ansvar, og at jeg lægger Ansvar over paa Rigspolicehøfen. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører for Venstre direkte: *Hvor og naar* har jeg lagt Ansvar over paa Rigspolicehøfen? Det er naturligt, at Politiets Ledelse fremsætter sine Krav og Ønsker om Udvidelse af Politiet, og det er naturligt, at man lader dem, der har det saglige Ansvar for den daglige Ledelse af Politiet, begrunde deres Krav. Det er sket i dette, som det er sket i alle andre Tilfælde. Var det ikke sket, vilde

den ærede Ordfører for Venstre møde op her og sige: Hvorfor forlanger du den store Politiudvidelse? Maa vi se, hvad den skal bruges til! Har du forhandlet med de sagkyndige om, hvad du skal bruge af Politi, og hvilke Opgaver det faar? Nu da jeg har ført denne Forhandling, kommer det ærede Medlem og siger: Hvorfor lægger du Ansvar over paa Rigspolicehøfen? Jeg lægger ikke noget Ansvar over paa Rigspolicehøfen og har aldrig gjort det; i saa Fald vilde jeg have stillet Krav om et Par Tusind Mand i Stedet for de 300—400, der her er Tale om. Derfor maa jeg bede mig fritaget for den Art stadig gentagne Meningsløsheder. *Jeg* har Ansvar for dette Forslag, og *det ærede Medlem* kan ikke tage Ansvar for at gaa imod det.

Rytter: Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) var saa glad ved den Sætning: at naar man har sagt A, maa man ogsaa sige B. Ja, men det ærede Medlem glemmer jo fuldstændigt, at Venstre netop ikke har sagt A. Vi vilde netop ikke gaa med til det paagældende Forslag, fordi vi da paa Forhaand var udelukket fra at kritisere og let kom dertil, at man ikke vidste, hvor man skulde sige stop.

Den højtærede Justitsminister gjorde en Bemærkning om min Udtalelse om, at jeg turde gaa imod Forslaget af den og den Grund, og mente, at det maatte resultere i, at jeg vilde stemme imod. Nej, jeg kan trøste den højtærede Justitsminister med, at jeg er enig med mit Parti i at svare: Stemmer ikke; men vi er imod de Tanker, som er udtrykt i Lovforslaget. Det er Grunden til, at vi siger: Stemmer ikke, det vil sige, at Ansvar maa paahvile den højtærede Minister.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Deltagerne i den spanske Borgerkrig, saa rettede jeg det direkte Spørgsmaal til Ministeren: Med hvilken Hjemmel har man, skønt vi har vedtaget en Lov for over for Udlandet at pointere vor absolutte Neutralitet, overhovedet ikke rejst Sag mod de Folk, der nu er kommet hjem fra Borgerkrigen, hvorfor har man ladet være med at sætte dem under Anklage. Jeg havde egentlig troet, at jeg med dette Spørgsmaal vilde gøre den højtærede Minister en Tjeneste, idet han derigennem kunde faa Lejlighed til at oplyse, med hvilken Hjemmel dette er sket. Den højtærede Minister henviste mig til at læse Folketingstidende, dør vilde jeg faa Svar paa mit Spørgsmaal. Men saa vil jeg bede den højtærede Minister, om han ikke vil vise mig den Side, hvor